

|                          |              |
|--------------------------|--------------|
| Obvodní soud pro Prahu 4 |              |
| Došlo dne:               | 23 -08- 2007 |
| ..... krát .....         | příloh       |
| .....                    | kočky        |

7 To 252/2007



ČESKÁ REPUBLIKA

## ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 31.července 2007 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Felicie Hruškové a soudců JUDr. Richarda Petráska a JUDr. Jany Pěchotové odvolání obžalovaného **MUDr. Ergün Yekta Uzunoglu, nar. 10.5.1953 a jeho manželky Moniky Uzunoglu** proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 29.března 2007, sp.zn. 2 T 11/2002 a rozhodl, **t a k t o :**

Podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr.řádu se napadený rozsudek zrušuje ohledně obžalovaného MUDr. Ergüna Yekty Uzunogla pouze ve výroku o vině trestným činem vydírání dle § 235 odst. 1,2 písm. b), c), d) tr.zákona a v důsledku toho i ve výroku o trestu a z důvodu § 261 tr.řádu se napadený rozsudek zrušuje též ohledně obžalovaných Hacıho Mehmeda Buluta, nar. 22.8.1959 a Mehmeda Raufa Özdemira, nar. 21.6.1973 ve výroku o vině trestným činem vydírání dle § 235 odst. 1,2 písm. b), c), d) tr.zákona a v důsledku toho i ve výroku o trestech.

Podle § 259 odst. 3 písm. a) tr.řádu se znovu rozhoduje tak, že se obžalovaní:

**1) MUDr. Ergün Yektra Uzunoglu,**

nar. 10.5.1953 v Malatyi, Turecká republika, soukromý podnikatel, státní příslušník Spolkové republiky Německo, trvale bytem Třemblaty 90, okr. Praha – východ,

**2) Hacı Mehmed Bulut,**

nar. 22.8.1959 v Eragani, Turecká republika, státní příslušník Turecké republiky, posledně bytem Turecká republika, Akincilar Mahallesi, Beyatl 305, Sokak, No:54/10 Gungoren/Istanbul, t.č. stíhán jako uprchlý,

**3) Mehmed Rauf Özdemir**

nar. 21.6.1973 v Batmanu, Turecká republika, státní příslušník Turecké republiky, posledně bytem Turecká republika, severní Kypr, Ronnie's, Karaoglanoglu, Girne, t.č. stíhán jako uprchlý,

**podle § 226 písm. c) tr.řádu zprošťují obžaloby**

ze skutku, kterého se měli dopustit tím, že:

v době od 18,00 hod. dne 8.9.1994 Ergün Yektra Uzunoglu, Mehmed Rauf Özdemir, Hacı Mehmed Bulut a od 02,00 hod. dne 9.9.1994 i Ibrahim Abdulgafura Gökmen do 13,30 hod. dne 13.9.1994 v Praze 4, Chemické ulici ve firmě MERIDIAN, v prostorách domu v Praze 5, Mahenova 9 dále na pozemku MUDr. Ergün Yektra Uzunoglu v katastru obce Třemblaty, okr. Praha – západ i ve skladu materiálu v Otčích, okr. Praha – západ, spoutali Otanu Gökselovi alias Gürkenovi Gönenovi, nar. 18.4.1965 ruce a nohy a zafixovali mu nohy pomocí kovové tyče, bili ho koženým páskem s přezkou a elektrickým kabelem do bosých chodidel a jiných částí těla a úderů pistolí do hlavy ho nutili poskytovat informace o jeho aktivitách v České

republice, pózovat nahý při fotografování v nejrůznějších pozicích i v ženských maškarních šatech, přičemž mu vyhrožovali, že ho zastřelí, a tím mu způsobili pohmoždění hlavy, pohmoždění pravého ramene s krevní podlitinou, kožní oděrky, otok a splývající krevní výrony bérců a nártů nohou, což si vyžádalo léčení po dobu 4-5 týdnů, přičemž opakované několikadenní bití do nezhojených ran způsobovalo poškozenému mučivé útrapy, a zároveň mu znemožňovali únik tím, že ho zamykali a odebrali mu veškeré jeho osobní doklady, šperky, peníze na hotovosti, zbraň – pistoli Browning i ošacení v celkové hodnotě 32.500,- Kč,

### **č í m ž m ě l i s p á c h a t**

trestné činy vydírání dle § 235 odst. 1,2 písm. b), c), d) tr.zákona a omezování osobní svobody dle § 231 odst. 1,2 tr.zákona.

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

### **O d ů v o d n ě n í :**

Shora citovaným rozsudkem obvodního soudu byli obžalovaní MUDr. Ergün Yekta Uzunoglu, Hacı Mehmed Bulut a Mehmed Rauf Özdemir uznáni vinnými spácháním trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1,2 písm. b), c), d) tr.zákona, kterého se měli dopustit tím, že v úmyslu přinutit poškozeného Gürkana Gönena, nar. 31.5.1965 nezveřejňovat jemu známé skutečnosti o nekalých podnikatelských aktivitách obžalovaného Uzunoglu, nejprve dne 8.9.1994 kolem 18,00 hodin po příchodu poškozeného do provozovny společnosti MERIDIAN TLW, spol. s r.o. na adresu Praha 4, Chemická 951, na něj všichni tři obžalovaní namířili své střelné zbraně, obžalovaný Uzunoglu mu vyhrožoval zabitím a poté se zmocnil věcí patřících poškozenému, a to pistole zn. Browning, diplomatického kufříku s písemnostmi, osobních dokladů vystavených na jméno Otan Göksel, nar. 18.4.1965, pod nímž poškozený Gönen tehdy vystupoval, řetízku ze žlutého kovu, náramku ze žlutého kovu s našroubovanou náušnicí a náramku ze žlutého kovu s nápisem „Göksel“ a půlkruhem, poté dle pokynu obžalovaného Uzunoglu spoutal obžalovaný Bulut poškozeného na rukou a opakovaně ho bil dlaní, pěstí a pistolí do hlavy a pravého ramene, poté dle pokynu obžalovaného Uzunoglu pořídili obžalovaní Bulut a Özdemir fotografie poškozeného v dámského ošacení i zcela obnaženého, poté kolem 19,00 hodiny obžalovaný Uzunoglu odcestoval na obchodní schůzku do hotelu Diplomat v Praze 6 a před svým odjezdem dal obžalovaným Bulutovi a Özdemirovi pokyn, aby poškozeného spoutali na rukou i na nohou a po dobu několika hodin ho mlátili do bosých chodidel opaskem s kovovou přezkou, železnou tyčí a elektrickými kabely, těmito fyzickými útoky poškozenému způsobili pohmoždění hlavy, pravého ramene s krevní podlitinou, kožní oděrky, otok a splývající krevní výrony bérců a

nártů nohou, kdy opakované bití přes nezhojená poranění způsobilo poškozenému mučivé útrapy a jeho poranění se hojilo po dobu 4-5 týdnů, následně v nočních hodinách všichni tři obžalovaní poškozeného převezli do bytu nacházejícího se v domě na adrese Praha 5, Mahenova 9 a poté byl poškozený dle pokynů obžalovaného násilím zadržován až do 13.9.1994, kdy byl kolem 13,40 hodin v uvedeném bytě nalezen orgány Policie ČR. Za to byl obžalovaný MUDr. Uzunoglu odsouzen podle § 235 odst. 2 tr.zákona k trestu odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 tr.zákona a § 59 odst. 1 tr.zákona podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let. Obžalovaní Bulut a Özdemir byli odsouzeni podle § 57 odst. 1,2 tr.zákona k trestu vyhoštění z území České republiky ve výměře deseti let.

Podle § 226 písm. a) tr.řádu byli obžalovaní MUDr. Uzunoglu, Bulut a Özdemir zproštěni obžaloby ze skutku, kterého se měli dopustit tím, že v přesně nezjištěných dnech počátkem měsíce září 1994 a dne 13.9.1994 mezi 18,00 – 22,00 hodin v rekreační chatě MUDr. Ergün Yekta Uzugnolu v katastru obce Třemblaty, okr. Praha – západ bili koženým páskem a hrozili zastřelením Sabanu Percinovi, nar. 19.3.1969 a Osmanu Bayhanovi, nar. 15.9.1953, neboť od nich chtěli získat informace o jejich osobách a příbuzných v Turecku, nutili je pózovat při fotografování bez oděvu, Osmanu Bayhanovi odcizili zlatý prsten, osobní doklady, hodinky, pistoli vz. 85 a peníze na hotovosti, vše v celkové hodnotě 17.200,- Kč a přitom Sabanu Percinovi způsobili výron na kůži pravého ramene a kožní oděrky na obou holenních kostech a Osmanu Bayhanovi krevní podlitiny levé paže, rozsáhlé splyvající hematomy na hýždích, pohmoždění lýtek obou nohou a prstů nohou a pohmoždění ramen, následně oba poškozené převezli do Praha 4, sídla firmy Meridian, kde je pod hrozbou zastřelení zadržovali až do 22,00 hodin dne 13.9.1994, kdy došlo k zásahu Policie ČR, čímž měli spáchat jednak trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1,2 písm. b), c), d) tr.zákona a jednak trestný čin omezování osobní svobody dle § 231 odst. 1,2 tr.zákona.

Proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě podali odvolání jednak obžalovaný MUDr. Uzunoglu, jednak jeho manželka Monika Uzunoglu v jeho prospěch, a to proti výrokům o vině a trestu.

Obžalovaný své odvolání odůvodnil tím, že ve věci rozhodoval podjatý soudce. Dále namítl porušení zásady obžalovací. Napadl celé řízení, které vynesenu rozsudku předcházelo, neboť v něm bylo zásadním způsobem porušováno právo obhajoby. Nesouhlasil s hodnocením věrohodnosti poškozeného obvodním soudem. Posléze obžalovaný své odvolání doplnil, když podrobně výše uvedené námítky konkretizoval a poukázal na vady odůvodnění napadeného rozsudku. Obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek ohledně něho zrušil v odsuzujícím výroku o vině a trestu podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), d), e) tr.řádu, a aby sám dle § 259 odst. 3 tr.řádu rozhodl tak, že se obžalovaný podle § 226 písm. a) tr.řádu zproští obžaloby. Pokud odvolací soud dospěje k závěru, že nemůže sám rozhodnout ve věci rozsudkem, obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil dle § 260 tr.řádu státnímu zástupci k došetření. Pokud odvolací soud dospěje k závěru, že nejsou důvody pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření, obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil v souladu s § 262 tr.řádu k novému projednání a rozhodnutí soudu I.

stupně a zároveň nařídil, aby věc projednal a rozhodl jiný soud téhož druhu a stupně v jeho obvodě.

Manželka obžalovaného odvolání odůvodnila tím, že nesouhlasí s odůvodněním napadeného rozsudku. Dále napadla řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a to pro zkrácení práva nutné obhajoby. Nesouhlasí s hodnocením věrohodnosti poškozeného obvodním soudem. Dále nesouhlasí s kvalifikací zranění poškozeného jako těžké újmy na zdraví. Posléze manželka obžalovaného své podání doplnila, přičemž poukázala na rozpory ve výpovědích poškozeného, na jeho nevěrohodnost, na podvržené důkazy, zkrácení práva na nutnou obhajobu a podjatost předsedy senátu. Manželka obžalovaného navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ohledně jejího manžela ve výroku o vině a trestu, a aby sám rozhodl, že se obžalovaný dle § 226 písm. a) tr.řádu zprošťuje obžaloby. Pokud dojde odvolací soud k závěru, že nemůže sám ve věci rozhodnout rozsudkem, navrhla, aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil dle § 260 tr.řádu státnímu zástupci k došetření. Pokud by odvolací došel k přesvědčení, že nejsou důvody pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření, navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil dle § 262 tr.řádu k novému projednání a rozhodnutí soudu I. stupně, a aby nařídil, aby věc projednal a rozhodl jiný soud téhož druhu a stupně v jeho obvodě.

Odvolací soud z podnětu podaných odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1 tr.řádu zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a přesvědčil se, že obě odvolání jsou důvodná, a to v níže uvedeném směru.

V rámci odvolacího řízení, po předchozím souhlasu obžalovaného a státního zástupce, odvolací soud podle § 211 odst. 1 tr.řádu přečetl všechny procesně použitelné výpovědi poškozeného Gönena, neboť podle § 263 odst. 7 tr.řádu je odvolací soud vázán hodnocením důkazů soudem I. stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud ve veřejném zasedání znovu provedl.

V první procesně použitelné výpovědi ze dne 22.12.1994 poškozený uvedl, že dne 8.9.1994 večer ve firmě Meridian v Praze 4 na něj obžalovaný MUDr. Uzunoglu mířil pistolí a vyhrožoval zabitím. Mimo něj na něj mířili pistolí ještě Bulut a Özdemir. Obžalovaný MUDr. Uzunoglu na něj mířil a říkal Bulutovi a Özdemirovi, aby mu vzali věci ze zlata. V té době byl spoután železnými pouty na rukou za zády. Věci mu vzal Bulut a Özdemir. Ještě předtím než mu byly odcizeny tyto věci, mu byl odcizen diplomatický kufřík. Když přišel do firmy, sedl si a přišel obžalovaný MUDr. Uzunoglu. Navzájem se ptali, jak se mají, pozdravili se. Obžalovaný MUDr. Uzunoglu stál před ním, vytáhl pistolí a namířil na něj. Řekl mu, že je odečtený, že ho zabijou, že dělal chyby. Nepamatuje si přesně, jak rychle a kdo vytáhl pistolí. Neví tedy, zda obžalovaný MUDr. Uzunoglu ji vytáhl první. Prostě v okamžiku měli vytažené pistole i Bulut i Özdemir. Obžalovaný MUDr. Uzunoglu k němu přistoupil a vzal mu kufřík. Ještě předtím, než byl odveden do haly mu byly násilím vzaty ze saka jeho osobní dokumenty. Ty mu bral obžalovaný MUDr. Uzunoglu. Když mu obžalovaný MUDr. Uzunoglu bral doklady ze saka, vzal mu i jeho pistolí. Na hlavě měl různé boule. Byly mu způsobeny údery pistolí obžalovaným MUDr. Uzunoglem a Bulutem. V průběhu mučení ještě ve firmě Meridian byl nucen, aby se nechal fotit v ženských šatech.

Když odmítl, tak ho Bulut s Özdemirem začali škrtit rukama. Pak k němu přišel obžalovaný MUDr. Uzunoglu, řekl mu, že co si to dovoluje a praštil ho pistolí do hlavy. U focení byli všichni čtyři. Sezai Abuld byl ve firmě Meridian, kde byl do 02.00 hod., skoro pořád. Özdemir a Uzunoglu střídavě odcházeli, a to na různé časové období, 15 minut, 30 minut, někdy to byla i hodina. První otázka při jeho mučení byla, jak se opravdu jmenuje a kde bydlí v Turecku. Mučení začalo od té doby, co tam byl, tj. od 18.10 hod. a pokračovalo vlastně nepřetržitě. Obžalovaný MUDr. Uzunoglu byl první hodinu u mučení nepřetržitě. Pak v dalším průběhu několikrát opustil místnost, jak již vypověděl, a to vždy na nějaký časový interval. Fotografování mohlo být po 19.00 hodině. Z počátku u toho obžalovaný MUDr. Uzunoglu nebyl, přišel až když se oblékal do normálních šatů.

Ve své druhé procesně použitelné výpovědi ze dne 5.1.1995 poškozený uvedl, že dne 8.9.1994 mu vzal pistolí Bulut a pomáhal mu přitom Özdemir. Poté dal jeho zbraň obžalovanému MUDr. Uzunoglovi. Jak ho fotili, tak mohlo být kolem 19.00 hod., nikoliv po 19.00 hodin. Že ho obžalovaný MUDr. Uzunoglu udal na Turecké policii, jakož i České policii, se dozvěděl z jeho výpovědi. Obžalovaný MUDr. Uzunoglu volal dne 8.9.1994 jeho rodičům do Turecka mezi 18.30-19.30 hodin. Výpovědi obžalovaného MUDr. Uzunogla četl ve spise, a to dne 4.1.1995 u vyšetřovatele kpt. Vlčka. Vyšetřovatelem mu byla vydána kopie výpovědi obžalovaného MUDr. Uzunogla, jakož i jeho. Zlato mu vzali po rozhovoru obžalovaného MUDr. Uzunogla s tureckou stranou. Zlato mu vzali postupně.

Ve své třetí procesně použitelné výpovědi ze dne 17.10.1996 poškozený k zažalovanému skutku nic neuvedl.

Ve své čtvrté procesně použitelné výpovědi ze dne 11.12.1996 se poškozený vyjadřoval pouze k absolutně procesně neúčinnému záznamu o svém telefonickém rozhovoru se svědkem Sezaiem Percinem, který sám nahrál a předložil policii.

Ve své první výpovědi před obvodním soudem dne 24.8.2006 poškozený uvedl, že v září 8. nebo 9. čekal před kanceláří obžalovaného MUDr. Uzunogla. Byli tam obvinění, najednou prostě vytáhli pistole, neví kolik jich měli, nad jeho hlavu. V té chvíli vyšel z kanceláře obžalovaný MUDr. Uzunoglu. Svlékli mu oblečení, svázali mu ruce k nějaké židli, tam ho fotili. Obžalovaný MUDr. Uzunoglu mu říkal, že už je mrtvý muž, že ho zabije, že je s ním konec. Pak začal samotný výslech. Pořád mu dávali otázky. Potom, když nedostali odpovědi nebo jinou odpověď, než čekali, tak začalo samotné mučení. Mučili ho pásky a dřevem. Měl modřiny na krku, na ramenou, jak ho škrtili, udeřili pěstí, atd. Potom došlo k tomu focení. Pak seděli u stolu, nutili ho psát to, co oni chtěli. Sebrali mu všechny dokumenty, pistolí, peníze, zlato, vše, co měl u sebe. Od začátku u toho obžalovaný MUDr. Uzunoglu byl. Někdy sice odešel. Potom se vrátil, nepamatuje si v kolik hodin. Při mučení obžalovaný MUDr. Uzunoglu nebyl zrovna ten, který by ho krutě mučil, ale nemučil ho do krve. Pistol vytáhli Bulut a Özdemir. Oni čekali na obžalovanému MUDr. Uzunogla, jak vytáhli ty pistole. Když vytáhli zbraň, tak tam obžalovaný MUDr. Uzunoglu nebyl. Vše mu vzali, svlékli ho. Vzali mu vrchní ošacení, košili, kalhoty, boty. Pak došlo na diktování, potom k samotnému focení, pak začalo mučení. Diktoval mu obžalovaný MUDr. Uzunoglu, upravoval některé části. Obžalovaný MUDr. Uzunoglu nebyl u samotného mučení. Přišel po mučení. Mučení trvalo 3-4 hodiny. Obžalovaný MUDr. Uzunoglu u focení a u mučení nebyl. Podle jeho názoru jednali na pokyn obžalovaného MUDr. Uzunogla.

Obžalovaný MUDr. Uzunoglu o mučení určitě věděl a dal k tomu asi pokyn. Třeba jim obžalovaný MUDr. Uzunoglu řekl, dejte mu pár facek nebo pěstí. Neví, co jim řekl. Usuzuje, že to bylo na jeho pokyn, protože se všechno odehrálo v jeho prostorech. Když obžalovaný MUDr. Uzunoglu odcházel, neslyšel, že by řekl, aby ho zmlátili. O zlatý náramek přišel v prostoru, kde byl od chvíle, kdy začalo mučení a odkud odešel již bez zlata. Neví, jestli to bylo před mučením nebo po mučení.

Za situace výše uvedených rozporů ve výpovědích poškozeného se odvolací soud nemohl ztotožnit s hodnocením výpovědi poškozeného ze strany obvodního soudu jako věrohodné. Podle názoru odvolacího soudu nelze souhlasit s názorem obvodního soudu, že jako věrohodný se jeví popis událostí uváděný poškozeným, neboť je v souladu i s dalšími provedenými důkazy. Podle názoru obvodního soudu měli všichni tři obžalovaní na poškozeného namířit své střelné zbraně a odzbrojit ho. Poškozený však ve svých výpovědích před obvodním soudem nikde neuváděl, že na něj obžalovaný MUDr. Uzunoglu namířil zbraň. Podle § 220 odst. 2 tr.řádu při svém rozhodování se soud smí opírat o důkazy, které strany předložily a provedly, případně, které sám doplnil. V hlavním líčení však výpovědi poškozeného z přípravného řízení nebyly jakýmkoliv procesním způsobem provedeny, neboť přestože se poškozený v podstatných bodech odchyloval od svých procesně použitelných výpovědí v přípravném řízení, obvodní soud nejednal dle § 211 odst. 3 tr.řádu a výpovědi poškozeného z přípravného řízení nepřečetl, ačkoliv všechny zákonné podmínky pro tento postup byly splněny. Podle názoru odvolacího soudu při hodnocení věrohodnosti výpovědi poškozeného obvodní soud přihlédl i k listinám, které nemají povahu listinných důkazů ve smyslu § 213 odst. 1 tr.řádu, a proto podle tohoto ustanovení neměly být vůbec čteny. Úřední záznamy policie nejsou totiž listinnými důkazy. Podle názoru odvolacího soudu z jejich obsahu obvodní soud zváží, zda tam policií tvrzené údaje potřebuje pro své rozhodnutí či nikoliv. V kladném případě pak obvodní soud v úředním záznamu tvrzené údaje musí v hlavním líčení zjistit z procesně použitelných důkazů, a to z výslechů svědků, popř. zpráv státních či jiných orgánů apod. Zjištění ohledně zbraně poškozeného lze učinit podle názoru odvolacího soudu pouze ze zprávy oddělení pro zbraně a střelivo místně příslušného orgánu policie, který zbrojní průkaz vydal. Odvolací soud se nemohl ztotožnit s názorem obvodního soudu, že popis událostí poškozeným je věrohodný proto, že pokud by poškozený chtěl na obžalovaného MUDr. Uzunogla namířit pistoli, zřejmě by tak neučinil sám v prostorách jeho firmy a v přítomnosti dalších tří pro obžalovaného Uzunogla pracujících osob. Podle názoru odvolacího soudu nelze věrohodnost posuzovat podle racionálních konstrukcí chování osob tak, jak by se měly chovat, aby optimálním způsobem dosáhly splnění svého cíle. Lidé ve skutečném životě totiž často takto plánovitě a racionálně nejednají, ale naopak jednají impulsivně, pod vlivem emocí. Také další závěr obvodního soudu, že poškozenému měly být na pokyn obžalovaného MUDr. Uzunogla odebrány různé jeho věci nemá jakoukoliv oporu ve výpovědích, které poškozený před obvodním soudem učinil. Podle názoru odvolacího soudu je závěr obvodního soudu, že výpověď poškozeného působí věrohodně s ohledem na to, že osobní doklady poškozeného, jeho řetízek a náramky byly policií zajištěny u obžalovanému MUDr. Uzunogla při jeho zadržení, přinejmenším zjednodušený a nepřilíš logický.

Je nepochybné, že věci, které měly být odňaty poškozenému dne 8.9.1994 se mohly dostat do dispozice obžalovaného MUDr. Uzunogla při jeho zadržení dne 14.9.1994 jiným způsobem, než že by k jejich odnětí poškozenému dne 8.9.1994



vydal pokyn. Závěr obvodního soudu, že poškozený byl mlácen dle pokynů obžalovaného MUDr. Uzunogla, opět nemá jakýkoliv podklad ve výpovědi poškozeného, provedené před obvodním soudem. Lékařské zprávy o zdravotním stavu poškozeného, ani znalecký posudek z odvětví soudního lékařství pochopitelně nemohou potvrzovat výpověď poškozeného, že byl mlácen dle pokynů obžalovaného MUDr. Uzunogla. Podle názoru odvolacího soudu nelze souhlasit ani se závěrem obvodního soudu, že se výpověď poškozeného jeví jako věrohodná, když jako organizátor projednávané trestné činnosti označil obžalovaného MUDr. Uzunogla, neboť obžalovaný MUDr. Uzunoglu byl majitelem několika firem, v nichž vykonávali různé práce dle jeho pokynů obžalovaní Özdemir a Bulut i poškození Saban Percin, Osman Bayhan a svědek Sezai Percin a v projednávané trestné činnosti došlo v prostorách, které byly majetkem obžalovaného MUDr. Uzunogla, event. jeho firem. Pokud odvolací soud pomine, že obvodní soud obžalovaného MUDr. Uzunogla neodsoudil jako organizátora dle § 10 odst. 1 písm. a) tr.zákona, ale jako spolupachatele dle § 9 odst. 2 tr.zákona, organizátorství trestné činnosti obžalovaného MUDr. Uzunogla nelze jednoznačně vyvozovat ani z toho, že výše uvedené osoby úkoloval nebo zaměstnával, ani z toho, kde měla být trestná činnost spáchána. Podle názoru odvolacího soudu výpověď poškozeného nelze hodnotit jako věrohodnou nejen proto, že mezi jednotlivými výpověďmi poškozeného jsou naprosto markantní rozpory, které poškozený nikdy neodstranil. Provedenými důkazy, a to výpověďmi svědků Kováčika, Valdy a Jíry, jejichž věrohodnost nebyla obvodním soudem jakkoliv zpochybněna, byla podle názoru odvolacího soudu naprosto jednoznačně vyvrácena první procesně použitelná výpověď poškozeného z přípravného řízení ohledně přítomnosti obžalovaného MUDr. Uzunogla dne 8.9.1994 na místě činu. Jak správně konstatuje i obvodní soud, obžalovaný MUDr. Uzunoglu se na místě činu toho dne mohl zdržovat zhruba do 19.00 hod. Podle názoru odvolacího soudu se obžalovaný MUDr. Uzunoglu na místo činu mohl vrátit cca v 21.45 hod. Změna v pozdějších výpovědích poškozeného ohledně přítomnosti obžalovaného MUDr. Uzunogla dne 8.9.1994 na místě činu je podle názoru odvolacího soudu logicky vysvětlitelná pouze skutečností, že poškozený využil svého práva nahlížet do spisu a pořizovat si z něj kopie, a tak se před svými dalšími výpověďmi seznámil s výpověďmi obžalovaného MUDr. Uzunogla.

Odvolací soud současně dospěl k závěru, že jediným jednoznačným důkazem nejen o vině obžalovaného MUDr. Uzunogla, ale i obžalovaných Buluta a Özdemira, by byla výpověď poškozeného. Proto poté, co odvolací soud znovu hodnotil výpověď poškozeného, a to jako nevěrohodnou, zrušil dle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr.řádu napadený rozsudek ohledně obžalovaného MUDr. Uzunogla pouze ve výroku o vině trestným činem vydírání dle § 235 odst. 1,2 písm. b), c), d) tr.zákona a v důsledku toho i ve výroku o trestu. Podle názoru odvolacího soudu je nepochybné, že důvod, pro který rozhodl ve prospěch obžalovaného MUDr. Uzunogla, prospívá i obžalovaným Bulutovi a Özdemirovi, a proto z důvodu § 261 tr.řádu napadený rozsudek zrušil i o ohledně těchto obžalovaných ve výroku o vině trestným činem vydírání dle § 235 odst. 1,2 písm. b), c), d) tr.zákona a v důsledku toho i ve výroci o trestech. Podle § 259 odst. 3 písm. a) tr.řádu odvolací soud znovu rozhodl tak, že podle § 226 písm. c) tr.řádu všechny tři obžalované zprostil obžaloby, neboť na základě provedených důkazů nebylo jednoznačně prokázáno, že zažalovaný skutek obžalovaní spáchali.



Odvolací soud se oproti tomu nemohl ztotožnit s názorem obžalovaného, že předseda senátu nebo přísedící v této trestní věci byli podjatí ve smyslu § 30 odst. 1 tr.řádu. Usnesení obvodního soudu ze dne 25.8.2006, kterým bylo rozhodnuto, že podle § 31 odst. 1 tr.řádu je senát Obvodního soudu pro Prahu 4 složený z předsedy a obou přísedících vyloučen pro poměr k obhájci obžalovaného MUDr. Uzunogla z vykonávání úkonů trestního řízení, nebylo zrušeno pouze z důvodů formální nesprávnosti, jak obžalovaný v odvolání uvádí. Naopak stížnostní soud ve zrušujícím usnesení výslovně konstatuje, že výroky obhájce proti soudcům nemohou sami o sobě být důvodem pro rozhodnutí o vyloučení dle § 30 odst. 1 tr.řádu z důvodu tzv. podjatosti. Ve zrušujícím usnesení se dále jednoznačně uvádí, že samotná skutečnost, že předseda senátu či přísedící se stanou terčem nevhodného chování ze strany obhájce samo o sobě nemůže vést k postupu dle § 30 odst. 1 tr.řádu, a to ani za situace, že příslušný soud rozhodne o předání obhájce ke kárnému postihu České advokátní komoře. Napadené usnesení tedy bylo nepochybně zrušeno též z hlediska věcné nesprávnosti.

Dále odvolací soud shledává jako zcela nesprávnou námitku obžalovaného, že výrokem o vině došlo k porušení zásady obžalovací. Podle § 220 odst. 1 tr.řádu soud může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu. Podle rozh. č. 1/1996 – I. Sb. rozh. tr. totožnost skutku v trestním řízení je zachována, je-li zachována alespoň totožnost jednání nebo totožnost následku. Přitom nemusí být jednání nebo následek popsán se všemi skutkovými okolnostmi shodně, postačí shoda částečná. Z hlediska zachování totožnosti jednání i následku nejsou podstatné ty skutkové okolnosti, které charakterizují jen zavinění či jiný znak subjektivní stránky činu. Totožnost skutku, pro který byla podána obžaloba, nebyla tedy podle názoru odvolacího soudu skutkovou větou napadeného rozsudku obvodního soudu porušena, neboť obecně obvodní soud nepochybně může dospět k jinému motivu jednání pachatele, než je motiv uvedený v obžalobě.

Odvolací soud se nemohl ztotožnit ani s názorem obžalovaného, který napadá celé řízení, předcházející vydání rozsudku obvodního soudu, a to pro porušení práva obhajoby. V přípravném řízení, před vrácením věci státnímu zástupci k došetření, sice nepochybně k porušování práva obhajoby docházelo, avšak obvodní soud správně důkazy, trpící touto vadou, v hlavním líčení neprovedl a při svém rozhodování k nim nepřihlížel. Podsouvání nebo padělání důkazů v této trestní věci nebylo odvolacím soudem jednoznačně zjištěno. Skutečnost, že se na zadržování obžalovaných podílel i nepravomocně odsouzený policista Opava, je v této trestní věci zcela právně irelevantní, neboť nečinil jakékoliv vyšetřovací úkony. V řízení před obvodním soudem k nerespektování práva obžalovaného na obhajobu podle názoru odvolacího soudu nedocházelo. Přes rozsáhlé vady přípravného řízení odvolací soud nesdílí názor obžalovaného o komplotu, neboť u poškozeného byla lékařsky objektivně zjištěna natolik vážná zranění, že je naprosto vyloučeno, že by si je poškozený mohl způsobit sám nebo, že by vznikla jiným způsobem, než závažnou trestnou činností. Obvodní soud nepochybil, když trestní věc nevrátil dle § 188 odst. 1 písm. e) tr.řádu státnímu zástupci znovu k došetření, neboť pro tento postup nebyly splněny zákonné podmínky. Oproti právní úpravě § 188 odst. 1 písm. e) tr.řádu, podle které rozhodoval Městský soud v Praze v roce 1995, došlo novelou trestního řádu, účinnou od 1.1.2002, k velice podstatnému omezení možností soudu vrátit věc státnímu zástupci k došetření. Obhájce obžalovaného MUDr. Uzunogla pochopitelně obžalobu od obvodního soudu obdržel, neboť jí osobně převzal při nahlédnutí do

spisu již krátce po podání obžaloby, což ve spise stvrdil svým podpisem. Obžalovaný MUDr. Uzunoglu rovněž nebyl podle názoru odvolacího soudu zkrácen ve svém právu seznámit se spisem.

Odvolací soud nesdílí názor obžalovaného, že by bylo vadou napadeného rozsudku, když se ve výrokové části mezi obžalovanými, kteří jsou shledáni vinnými, že spáchali trestný čin popsany v obžalobě, neuvádí jméno zemřelého Ibrahima Abdulgafura Gökmena. Obžalovaný se mýlí, když se domnívá, že situaci jeho úmrtí obvodní soud řešil poznámkou v odůvodnění rozsudku. Obvodní soud totiž již v průběhu řízení trestní stíhání proti zemřelému zastavil usnesením, které bylo řádně doručeno jak obhájci zemřelého, tak státnímu zástupci a nabylo právní moci. Není tedy v žádném případě porušením obžalovací zásady, když zemřelý, proti kterému bylo trestní stíhání pravomocně zastaveno, není poté ve výrokové části odsuzujícího rozsudku uveden mezi obžalovanými, kteří jsou shledáni vinnými, že spáchali trestný čin popsany v obžalobě.

Obžalovaný se mýlí, když se domnívá, že jeho práva na obhajobu byla zásadním způsobem porušena, když jím navrhované důkazy byly prováděny se značným zpožděním a většina z nich nebyla provedena vůbec. Podle nálezu Ústavního soudu č. 40/1996 zásada rovnosti účastníků řízení neznamená, že by byl soud povinen vyhovět všem návrhům účastníků, případně dbát na to, aby důkazy provedené z jejich podnětu byly v určitém (úměrném) poměru. Podle rozh. č. 3/1990 Sb. rozh. tr. v každé konkrétní věci musí sám soud rozhodnout o tom, jakými důkazními prostředky bude objasňovat určitou okolnost, která je důležitá pro náležité zjištění skutkového stavu věci a pro správné rozhodnutí o vině či nevině obžalovaného. Je ryze subjektivním názorem obžalovaného, který odvolací soud nesdílí, že by kterýkoliv z obžalovaným navrhovaných svědků, jejichž výslech obvodní soud správně označil za nadbytečný, mohl prokázat v řízení před obvodním soudem jeho nevinu, když nepochybně trestné činnosti, která je v obžalobě obžalovanému kladena za vinu, nebyl přítomen.

Oproti tomu se odvolací soud ztotožnil s námitkou obžalovaného proti hodnocení věrohodnosti poškozeného obvodním soudem, a to z výše uvedených důvodů. Pakliže však obžalovaný odvozuje nevěrohodnost svědka ze závěrů znaleckého posudku z odvětví psychologie, odvolací soud podotýká, že podle rozh. č. 12/1987 – II. Sb. rozh. tr. znalec psycholog je povolán se vyjádřit k těm rysům osobnosti svědka, které mohou mít vliv na jeho věrohodnost, není však oprávněn se vyjadřovat k otázce, zda výpověď svědka je věrohodná. Takové hodnocení přísluší soudu, který je povinen postupovat podle § 2 odst. 6 tr.řádu.

Pokud obžalovaný napadá v odvolání odůvodnění rozsudku obvodního soudu, odvolací soud připomíná, že podle § 246 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr.řádu obžalovaný může rozsudek odvoláním napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, proto že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí, nikoliv však proto, že by nesouhlasil s odůvodněním napadeného rozsudku.

Co se týče důvodů, uváděných v odvolání manželky obžalovaného, odvolací soud odkazuje na výše uvedené stanovisko k odvolání obžalovaného, pokud

manželka obžalovaného uváděla důvody shodné. Jako manželce obžalovaného jí náleží právo rozsudek napadnout v tomtéž rozsahu jako obžalovanému a nikoliv např. z důvodu, že obvodní soud vydal mezinárodní zatykač na obžalovaného, který není jejím manželem a o kterém se později ukázalo, že již zemřel. Pokud je v odvolání poukazováno na vazby předsedy senátu na JUDr. Danu Kořínkovou, dceru soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 4, odvolací soud odkazuje na rozh. NS č. 20/2003 Sb. rozh. tr. podle kterého pouhá kolegiální soudců, i když jsou v tak úzkém vztahu, jako je rozhodování v rámci jednoho senátu, nemůže bez dalšího vyvolat pochybnosti o nestranném a nezávislém rozhodování soudu. Jakákoliv osobní vazba mezi předsedou senátu a svědkyní JUDr. Kořínkovou nemá podle názoru odvolacího soudu jakýkoliv podklad v provedených důkazech. V odvolání nelze s úspěchem poukazovat na obsah důkazu, a to výpověď svědkyně v přípravném řízení, který nebyl před soudem proveden. Soud je nepochybně oprávněn dospět k závěru, že s ohledem na zjištěný skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí, již není výslechu svědka, kterého předvolal, třeba a od jeho výslechu upustit, i když je navrhopán kteroukoliv z procesních stran. Tzv. alibi na dobu, kdy mělo dojít k mučení poškozeného, podle názoru odvolacího soudu poskytli obžalovanému ve zcela postačující míře svědkové Jíra, Kováčik a Valda. Rovněž námitka odvolatelky, že na svědkyni JUDr. Kříšťanovou a jejího otce měl obžalovaný MUDr. Uzunoglu připravovat vraždu, za což nikdo nenese odpovědnost, je v této trestní věci zcela právně irelevantní, neboť trestní stíhání obžalovaného pro přípravu vražd bylo pravomocně zastaveno již v přípravném řízení a pro tento skutek vůbec nebyla podána obžaloba. Oproti tomu odvolací soud souhlasí s námitkou odvolatelky proti hodnocení výpovědi poškozeného jako věrohodné obvodním soudem, a to z výše uvedených důvodů. Odvolací soud se však nemohl ztotožnit s názorem odvolatelky, že nebyla ověřena pravá identita poškozeného, neboť poškozený předložil obvodnímu soudu nejen povolení k pobytu pro cizince, ale i originál výpisu z matriku, rodný list ověřený Velvyslanectvím ČR v Turecku a Ministerstvem zahraničí Turecka, originál občanského průkazu Turecké republiky, potvrzení Velvyslanectví Turecka v České republice a vojenský povolovací průkaz. Konečně se odvolatelka mylí, že se u poškozeného nemohlo jednat o těžkou újmu na zdraví, jestliže vzápětí po převozu sanitkou do nemocnice utekl a poté se volně pohyboval po Praze a Středočeském kraji. Podle závěrů znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství obvodní soud správně zjistil, že poškozený utrpěl těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 89 odst. 7 písm. h) tr.zákona, a to mučivé útrapy. Podle názoru odvolacího soudu tuto kvalifikaci poruchy zdraví, kterou poškozený utrpěl, v žádném případě nemůže vyloučit ani skutečnost, že posléze uprchl z nemocnice a v době, po kterou trvala porucha jeho zdraví, která mu podle znalce znesnadňovala obvyklý způsob života po dobu 4-5 týdnů, neležel pouze v posteli, ale pohyboval se i mimo své bydliště.

Obě odvolání byla shledána důvodnými, a proto bylo rozhodnuto tak, jak shora ve výroku tohoto rozsudku je uvedeno.

**P o u ě n í :** Proti tomuto rozsudku není žádná další opravný prostředek přípustný. Tento rozsudek není možno napadnout odvoláním, lze však proti němu podat ve lhůtě 2 měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr. ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr. ř.). Právo podat dovolání přísluší Nejvyššímu

státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr. ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr. ř.). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 31.července 2007

**JUDr. Felicia Hrušková**  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:  
Irena Chlípková

